

REDACTIA

Arad, strada Anlich Nr. 1

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria:
 pe un an 20 cor. pe 1/2
 pe 10 cor.; pe 1/4 de an
 1 cor.; pe 1 luna 2 cor.
 Leii de Duminecă pe un
 an 4 coroane.
 Pentru România și
 strălătațe pe an:
 40 franci.

Manuscrise nu se napolază

TRIBUNA POPORULUI

ADMINISTRAȚIA:

Arad, strada Anlich Nr. 1

INSERȚIUNILE:

de un șir garmond: prima
 dată 14 bani; a doua oară
 12 bani; a treia oară 8 b.,
 și timbru de 60 bani de
 fiecare publicațiune.

Atât abonamentele cât și
 inserțiunile sunt a se plăti
 înainte în Arad.

Serisori nefrancați nu se
 primesc.

NICOLAE POPEA.

Trimitem P. S. Sale Episcopului Nicolae Popea expresiunea celor mai respectuoase omagii. Venerabilul părinte s-a reforsat adică la reședința sa încercat de o glorie, pe care nici anul din prelații români din statul ungăr n'a câștigat o încă: după onoarea ce i-o făcuse anul trecut alegându-l membru ordinar, anul acesta Academia Română cu adevărat l'a arborat.

A salutăm într'insul pe Românul verde, pe bărbatul încărunit în lupte de lătru întărirea neamului său, pe omul învățat și cumpănit, care încă între nemuritorii dela Academia Română și-a ocupat locul numai acum, pentru noi, cei cari îl cunoaștem mai de aproape și am avut norocul să ne împărțim de părințeștile lui sfaturi, de mult este întâiul și nemuritor. Câtă vreme va trăi biserica ortodoxă română, și ea trebuie să trăiască vecinic, numele lui Nicolae Popea va străluci alături cu alui Andrei Șaguna, căci prețioasă a fost și desinteresată munca pe care Popea a depus-o, alături de marele Andrei, lătru deservirea tuturor așezămintelor noastre culturale.

Și ne bucurăm de primirea strălucită ce i-s'a făcut meritosului prelat nu numai pentru-că din razele acestea cad multe și asupra noastră, a Românilor de dincoace de Carpați, ci mai ales pentru-că i-s'a dat P. S. Sale o satisfacție pe care o merita de mult.

Prin vîrsta sa, prin faptele naționale ce a săvîrșit, prin învățătura sa, prin blîndețea și bunătatea sa, Nicolae Popea era predestinat să fie urmașul vrednic al lui Andrei Șaguna... Causă independentă de noi, făcuse să treacă un pătrar de veac până ce reprezentanții bisericii române s'ajungă în starea fericită de a se onora pe sine și biserica, alegînd mitropolit pe cel mai ales...

În viața lui însă, Nicolae Popea n'a alergat după mărire. A stat, în totdeauna cu cinste, unde l'a chemat voința poporului, salvînd, nu odată, situațiuni grele. Și mai presus de toate arătatu-s'a merit când a văzut că alții se imbulzesc și nu aleg mijloacele cu ajutorul cărora vor să parvină. N'a bătut pela ușile unde se împart măririle și decorațiunile, dar n'a alergat nici după voturi... Numai așa s'a întâmplat, ca un Miron să ajungă pe scaunul lui Șaguna; așa numai alegerea din urmă, unde în fața unui trecut bogat și luminos, cum e viața întreagă a lui Nicolae Popea, s'a preferat Mețianu zis cel „practic”, despre a cărui activitate în Arad se făcuse o faimă ad-hoc, căci curînd aradanii, cari cunoșteau mai bine activitatea episcopului Mețianu, au dat un verdict contrar faimei..

Citînd despre dragostea cu care a fost primit P. S. Sa Episcopul Popea în București, unde l'a distins viteazul și înțeleptul rege Carol I și l'au aplaudat savanții neamului românesc, nevrînd, o genă ne cuprinde.

Să ne închipuim anume, că s'ar duce odată și actualul nostru mitropolit la București și din întâmplare ar ajunge în cercul marilor învățați români!... Cam despre ce ar putea vorbi I. P. S. Sa? Putere-ar cineva să se provoace măcar la un circular din care să se învedereze că Mețianu știe carte și este familiarizat cât de cât cu chestiuni ce nu aparțin „cumpărării” și „vînzării”? Și cam ce am răspunde noi, când vre-un academician ar zice: „Nu înțeleg: ce v'a îndrumat ca în fruntea bisericii noastre să puneți un bărbat, ce e drept, simpatic la figură, vorbăreț și decorat, dar pare-mi-se în privința cărții nici nu se poate compara cu Popea?!...”

Pe când, cine dintre Români gr.-orientali nu era să se simtă încă și mai fericit, când ilustrul episcop al Caransebeșului putea să primească ovațiunile în calitate-i de cap al bisericii române ortodoxe din Ungaria? Când despre marele Șaguna, credinciosul lui ucenic putea să vorbească și ca urmaș al lui? Cine nu înțelege, că la metropolia de la Sibiu s'a rupt de mult firul țesut de Șaguna, că a lega trecutul frumos de odinioară cu viitorul nesigur, cel mai chemat era, fără îndoială, Nicolae Popea?!

Este deci nu numai o recunoștință omenească, dar' o dreptate Dumnezească în faptul, că puțin după ce P. S. Sa nu intrunise destule voturi pentru scaunul lui Șaguna, Academia Română i-a oferit onoruri de cari și din prelații din țeară abia unul a fost împărțit, marele învățat Melhisedec...

În votul Academiei noi, cei 41 cari am votat la alegerea de metropolit pentru P. S. Sa Nicolae Popea, vedem eșind biruitoare aceleași principii ce ne călăuzise și pe noi: voiam să aducem tributul nostru de recunoștință sufletului superior, vîrșit!

Tot așa, când aici în Arad, am luptat contra candidatului reprezentant al sistemului mețianist, alegînd pe actualul episcop, ne-am gândit în primul rînd să alegem un bărbat cult, pe care pentru meritele sale culturale de mult Academia l'a ales membru corespondent al seu. Știam, și azi mai mult ca ori și când avem convingerea, că un prelat care are și cultura inimii și învățatură profundă, nu poate fi de cât un bun păstor. Cultura inimii îl îndeamnă să se preocupe de binele comun, ear' învățătura culeasă după îndelungă și obositoare meditațiuni, îl înlesnește să găsească drumul ce duce la binele comun... Un asemenea prelat nu caută, este adevărat, să se distingă în speculațiuni cari mai adese ori au efect că îți deșteaptă pofta de argint; se preocupă însă cu stăruință de cele duhovnicești.

Ear' cei cari au socotit că sunt mai folositori prelații cu înclinațiuni pentru afaceri materiale, cetească răspunsul dat de dl D. Sturdza prelatului de la Caransebeș... Vor vedea, că după cum la noi Șaguna

a fost mare îndeosebi prin rodul spiritului său: prin crearea statutului organic, așa și la frații din România, prelatul cel mai slăvit a fost Veniamin Costachi, care a murit sêrac, într'o mănăstire... Pentru că nu-i muritor care să adune aur îndestul într'u fericirea unui neam; pentru că întemeietorul bisericii creștine n'a căutat țaria bisericii sale în bogății deșerte, ci în credința neclintită a ucenicilor sei.

Din viața P. S. Sale episcopul Popea, Românii să învețe mai presus de toate un lucru: să dea atenție mai mare sufletului, că mîrire și fericire numai prin inimă cultivată și minte luminată ajunge — atât omul singuratic, cât și un popor întreg.

Un efect al politicii bisericesti a dlui Széll. Se știe, că în ședința din 2 Aprilie a camerei ungurești prim ministrul Széll s'a declarat contrar hotărîrii al revisuirii legilor politice bisericesti. Foarte mulți din deputații partidelor creștine, îndeosebi cei din partidul popular au rămas consternați de această declarație categorică a ministrului-president.

Acum, ca un al doilea efect al acelei declarațiuni, este și faptul următor: Zilele trecute protestantul baron Kaas Ivor, unul din cei dintâi publiciști maghiari, a adresat presidentului partidului popular, contelui Zichy János, o scrisoare, în care spune că, ade-ent sincer fiind al revisuirii și al politicii creștine, — dînsul intră în sinul partidului popular, singurul dintre partidele ungurești, care mai apără azi creștinismul în Ungaria.

Cum combate Bányffy. Într'un număr recent al ziarului seu „Magyar Szó”, baronul Bányffy, pentru a combate pe Széll, afirmă, că în viitoarea Dietă vor fi ca la 70 clericali și pe d'asupra „vom ave onoare și cu naționalitățile”...

Presintă, tocmai pentru asta, situația ca desperată pentru Unguri, această din cauza lui Széll, care nu voește să urmeze tactica lui Bányffy cel care „a maghiarizat cu foc și fer, forțat și cu brutalitate”.

E frumos, cel puțin, că însuși organul lui Bányffy recunoaște aceasta, ba față de Széll, care e prea blînd, zice că tocmai brutalitatea a fost meritul cel mai mare al lui Bányffy.

Atacă în același timp pe Széll și din incidentul publicării în „Tribuna Poporului” a celor două articole din urmă ale dlui Eugen Brote, presintîndu-l ca pe un prim-ministru, care a fost în stare să transige cu cele mai mari interese maghiare, luînd o atitudine prea domoală față de naționalități.

Maghiarizarea numelor comunelor. Organul lui Bányffy a deschis o rubrică specială pentru a dovedi, că deși sub Bányffy s'a adus la 1898 o lege privitoare la maghiarizarea numelor comunelor, ear' această lege a fost sancționată și promulgată deci, Széll nici până azi n'a pus-o în practică. Aceasta, spune „M. Szó”, din cauză că Széll nu voește să întărească naționalitățile, îndeosebi pe Sași,

cari — se știe — din cauza acestei legi au cșit și din partidul guvernamental.

Sosirea P. S. Sale Episcopului N. Popea.

Prea Sînția Sa Domnul Episcop Nicolae Popea, însoțit de Prea Cuvioșia sa Părintele Archimandrit Filaret Musta, a sosit Joi dimineața cu trenul accelerat la reședința Sa.

Despre plecarea Prea Sînției Sale „România Jună” de Joi scrie:

„Eri după amiază cu trenul de Vercio-rova P. S. Sa Episcopul Popea a plecat spre Caransebeș însoțit de archimandritul diecesei sale, părintele Musta. Numai câțiva întîmi au știut de plecarea P. S. Sale, cari au și fost la gară să salute pe distinsul prelat.

Erau la gară d-nii Dim. A. Sturdza, Dr. Istrati ministrul cultelor, generalul Fălcoian, colonel Șaguna cu d-na, d-na Oct. Popea, părintele Simeon Popescu, d-nii Eugen Brote, Bianu, dl și d-na V. Moga, d-nii Măndreanu, dl Engelbrechter, Moroianu, N. Popea și alții.

P. S. Sa Episcopul Popea s'a întretinut timp mai îndelungat cu d-nul Sturdza, Dr. Istrati, generalul Fălcoian, și apoi după ce și a luat dela fi-care în particular zîna bună s'a urcat în vagon La plecarea trenului P. S. Sa visibil emoționat a salutată în toate părțile mulțumind.”

Ear „Foaia Diecesană” scrie:

„Auzînd de sosirea Prea Sînției Sale, a Domnului Episcop Nicolae Popea, mai mulți fruntași din centru și jur, într'o deputațiune respectabilă, s'au prezentat Prea Sînției Sale, Mercuri la orele 11^{1/2}. Conducătorul acestei deputațiuni, Venerabilul Protopresbiter, al Orșovei Mihail Popoviciu constatănd, că activitatea literară a Prea Sînției Sale a fost apreatată de cel mai competent factor, de Academia Română, și accentuînd marea însemnătate a acestui act din punct de vedere național bisericesc, și bucuria fără margini, ce umple de bucurie sufletul și inima filor diecesei noastre, aduce Prea Sînției Sale omagiale felicitări, rugînd pe bunul Dumnezeu să-i dăruiească încă mulți ani în deplină sănătate.

Prea Sînția Sa, în termeni calzi, mulțamește deputațiunii pentru manifestarea ce i-se face și din care atîns plăcut vede că filii sei sufletești simțesc bucuria, ce singur o simțește.

DIN ROMANIA

Sentința în procesul Hallier.

Tribunalul arbitral a pronunțat sentința în procesul Hallier, în prezența membrilor curții de conturi și a advocaților statului.

Prin sentință statul român e îndatorat să plătească fostului antreprenor Hallier suma de 6.223.000 lei, în trei rate.

Prima rată de 1.223.000 lei va fi plătită la pronunțarea sentinței.

A doua rată de 2.500.000 va fi plătită după trei luni.

A treia și ultima rată de 2.500.000 lei va fi plătită după șase luni.

Sentința a fost dată cu unanimitatea voturilor tribunalului arbitral. Statul român plătește cele 6.223.000 lei lui Hallier nu va fi dator să-i restituie garanția de 700.000 lei depusă la începerea lucrărilor, cum nu va fi dator nici să plătească lucrările făcute de fostul antreprenor, nici materialul și instrumentele pe cari statul le-a luat în stăpînire la punerea în regie.

Se zice că dl Tache Ionescu, ministrul de finanțe, va reține din suma acordată lui

Hall'ier cei 800 000 lei Imprumutați de M. S. Regele. După-cum se știe, aceea sumă va fi dată unei instituții de binefacere.

Porțile-de-fer.

Discuția în afacerea Porților-de-fer a luat o întorsătură cu totul gravă. Ungurii — scrie „Afacerea Națională” — nu vor să cedeze cu nici un preț; ei continuă a-și susține pretenziunile lor.

O notă, nu tocmai convenabilă, a fost adresată guvernului român de către cel austro-ungar.

Prin unele cercuri politice se vorbește că guvernul român va supune chestiunea unui congres diplomatic pentru a se tranșa afacerea Porților de fer.

În această privință România este spriginită de toate statele Dunărene.

Conferența.

Joi seara la oarele 8 s'a ținut o conferință de clubul militar asupra războiului Anglo-Bur, de un domn locotenent de artilerie, în asistența M. S. Regelui și Principelui Ferdinand.

Tot corpul ofițeresc din garnizoană a fost de față.

E importantă această conferință mai mult din punctul de vedere, că conferințiarul a fost de față la războiul Anglo-Bur.

Războiul buro-englez.

Lupta dela Koornspruit.

Cu data de 2 Aprilie i-se raportează din tabăra Burilor dela Brandford agenției Reuter:

Atacul Burilor asupra Englezilor a fost aci cu totul neașteptat. Doi ofițeri Englezi s'au apropiat într-o trăsură. Observându-i, Burii li au strigat: să-și ridice mâna. Unul din ei a și făcut-o, dar acesta numai decât a fost ucis de colegul său. După-ace apoi cest din urmă s'a opus Burilor, imediat a fost și el împușcat din partea Burilor. Tunurile și prizonierii Englezi au fost escortați la Vyaburg. Au fost prinși aci 389 Englezi și o mare cantitate de muniție și articli de hrană, cari Burilor li-au prins foarte bine. Pierderea acestora a fost: 3 morți și 10 răniți. Tot atunci Burii au luat dela Englezi toate actele secrete, între cari sunt și planuri privitoare la năvala Englezilor în Oranje și în republica Transvaalului, apoi privitoare la marșurile lor peste Bloemfontein, Brandford, Vyaburg, Ventersburg și Kroonstad; mai departe o ladă în care erau declarațiunile întărite cu jurământ ale Burilor din Oranje, că adevărat mai departe ei nu se vor lupta împotriva Englezilor. Acești Burii au fost citați în tabăra principală a Burilor, unde li s'a explicat, că promisiunile făcute En-

glezilor nu sunt valabile, deoarece-ace acestea au fost cu forța stoarse dela dinșii.

Panică în Londra.

Cu data 5 Aprilie se vestește din Londra: Ofițeri specialiști în ale strategiei din nou încep a se îngrijora. Li preocupă chestia serioasă: este oare ori nu Roberts primejduit în Bloemfontein? Și cel mai mult dintre ei judecă starea de lucruri ca foarte periculoasă. Nimeni nu mai tăgăduiește, că armata engleză suferă lipsuri în toată privința și că soldații n'au nici îmbrăcăminte, nici încălziminte potrivite anotimpului. (Pe câmpul de războiu se începe iarna.—Red.) Căi sunt destul, dar prin asta nu e asigurată nici comunicația, nici transportul. Toți așteaptă cu dor încercat să afle știri dela Bloemfontein, știut fiind, că Burii le pricinuesc acolo Englezilor multe griji și mari năcazuri. O telegramă din Bloemfontein spune, că Burii din Oranje din nou se înarmează în contra Englezilor. Deja 20 000 de Burii din giurul orașului Bloemfontein țin în șac pe Englezi. Generalii burii Lemmer și Dewette, cari au comandat ostirea Burilor Sămbăta trecută (31 Martie), au primit trupe noue în ajutor. O altă știre spune, că mulțime de farmeri fruntași s'au alăturat la armata Burilor. Englezii au deținut pe o mulțime de cetățeni burii din Bloemfontein, bănuți fiind, că în ascuns coheză cu oastea bură, și au dat aspră poruncă populației orașului, ca seara după oarele opt nimeni să nu cuțeze a se mișca din casă, ceea ce a produs mare nemulțumire între locuitorii orașului. Englezii pretind, că Roberts s'a rupt odată cu sistemul său indulgent și s'a despoair și de viață și de averi pe toți acei Burii, cari trec din nou în tabăra dușmană.

Noi bravuri ale Burilor.

Cu data 2 Aprilie din Pretoria i-se raportează ziarului „Daily News”:

Colonelul Plumer a pornit înainte dela Mafeking caie de 6 miliarde. Burii însă au fugărit pe Englezi înapoi, cari și cu acest privilegiu au avut 20 morți și 19 greu răniți; pe când Burii au pierdut numai un mort și doi răniți. Tot atunci colonelul Baden-Powell a dat din oraș un asalt, și oastea lui însă a fost bătută de Burii și fugărită.

Tot numitei foi cu data 4 l. c. n. din Lourenco-Marquez i-se telegrafează următoarea știre:

Presidentul St yn a fost numit comandant-suprem al statului liber Oranje, care și din acest incident a adresat Burilor sei cuvinte pline de înasfățire și încurajare.

Cu data 6 l. c. n. se telegrafează din Londra:

Înainte de asta cu două zile a plecat din Capstadt vaporul englez „Union Castle” și ciocnindu-se groaznic de-un alt vapor de transport, — s'a scufundat în mijlocul mării.

Roberts neputincios.

Cu data 6 Aprilie n. s. telegrafează din Londra:

O panică grozavă domnește în întreg orașul. Ziarul „Standard” scrie, că lordul Roberts dispune, chiar acolo în inima Oranjului, de-o armată atât de mare, că ea întrece numărul tuturor bărbaților burii din amândouă republ. cele, și cu toate acestea dînsul va fi silit să părăsească orașul Bloemfontein.

O catastrofă a Englezilor.

Din Londra cu data 6 Aprilie se telegrafează, că lordul Roberts a trimis ministrului de războiu la Londra următoarea telegramă:

„Am mare teamă, că în apropiere de Reddesburg, spre ost dela stațiunea căii ferate Bethany, Burii au impresurat trei companii de infanterie și două escadroane de cavalerie engleză. Burii erau numeroși și aveau 4—5 tunuri. Din 3 Aprilie dela amiază până în 4 l. c. la 9 oare dimineața Burii s'au luptat cu multă vitejie. Trebuie să presupunem, că Englezii au capitulat. Îndată-ce la 3 l. c. am primit știrea de pe câmpul războiului, am însărcinat pe generalul Gatacre, ca din Springfontein să plece de urgență la Reddesburg; afară de aceasta am trimis la Bethany pe Highlanderii din Bloemfontein. Generalul Gatacre a sosit la Reddersburg în 4 l. c. la oarele 11 înainte de amiază, fără ca să dea de rezistență; n'a putut însă nimic: să afle despre trupele dispărute. Nu mai e îndoială, că trupele de infanterie au căzut ca prizonieri în mâinile Burilor.

Spaima Englezilor.

Cu data 7 Aprilie se telegrafează din Londra:

Din pricină că cele 5 companii de soldați englezi au căzut ca prizonieri în mâinile Burilor, foile din Londra sunt enorm de deprimare. Nici o telegramă particulară, care ar da știre despre această catastrofă, nu se trimite din Londra. Ziarul „Morning Post” își exprimă teama, că această înfrângere e cea mai mare catastrofă, din câte Englezii au suferit până acum în războiul cu Burii. — „Daily Chronicle” scrie: Din rapoartele lui Roberts ne-am convins, că dînsul totdeauna spune numai jumătate din nenorocirile Englezilor.

Jalea Burilor.

Cu data 6 Aprilie se telegrafează din Londra:

Lordul Roberts raportează la Londra: Tocmai acum am primit știrea din Boosh de la generalul Methuen, că în acești dînsul a impresurat pe colonelul Villebois cu trupele lui bure. Lupia a fost 6 ceasuri. Colonelul Villebois și 7 Burii au căzut morți, 8 răniți și 44 prizonieri.

(Colonelul Villebois era Francez, în vîrstă de 52 ani. Înainte cu câteva luni, la insistența Druhi Leyds, a intrat în oastea Burilor, unde a devenit șeful statului major, comandantul suprem al artileriei din Transvaal și un însușit erou al luptărilor Burilor. Moartea lui e mult jălită nu numai în armata Burilor, ci și în Paris, unde răposatul colonel își are familie și numeroase rude).

Cum e cavaleria engleză?

Din Londra cu data 7 Aprilie se telegrafează, că un redactor al ziarului „Times” a vizitat pe colonelul bur Albrecht, care e găscște prizonier la Englezi. Numitul colonel bur a făcut redactorului următoarea declarație:

„Infanteria engleză e bunăoară, dar cavaleria — e nu se poate mai rea. Căleții englezi știu numai să se plimbe, pentru altă însă nu sunt buni. Cu asemenea cavalerie nu se pot cuceri țeri”.

Alegerile pentru Sinod.

Eri s'au făcut scrutinile pentru alegerile sinodale din eparchia Aradului.

Au fost aleși:

Arad V. Paguba și R. Ciorogar.
Radna I. Beleş și S. Raicu.
Șiria Russu Șirianu și A. Boțoc.
B. Ineu G. Feier și V. Goldiș.
Chișineu M. Veliciu și Dr. C. Ardelean.
Giula Dr. N. Oncu și Dr. G. Popovici.
Bulen Dr. G. Popa și N. Mladin.
Halmagiu P. Truța și Dr. C. Groza.
B.-Comloș Dr. N. Oprean și Aur. Petrovič.
Lipova Dr. I. Suci și A. Micu.
Birchiș Dr. Al. Marta și E. Mocsonyi.
Voșcău G. Lazar și Dr. G. Cosma.
Beuș D. Negreanu și P. Pop.

Despre rezultatul din celelalte cercuri n'avem încă știri.

† Romul Roșescu.

Suntem atât de puțin încât în pierderea fi-cărui suflet simțim o slăbire a trupului național; și atât de puțin suntem, încât în pierderea fi-cărui caracter simțim că suntem mai palizi cu o rază din lumina ce ne încălzeste pentru lucruri bune naționale.

FOIȚA „TRIBUNEI POPORULUI.”

In peșite.

Toate erau zadarnice; mama plângea, tata era necăjit, și aveau toată dreptatea. Iancu era deja de mult în etatea de a se gândi la însurătoare; în fine avea chiar și datorința de a-și întemeia deja casă și moșă. Bine, va lua pe Mărioara și va merge cât mai curînd în orașul N... spre a-și cere mâna. După fotografie, pare a fi destul de frumoșică; ear după spusele tatălui seu, mai avea și o zestre frumoasă.

Mamă-sa însă nu se mulțami numai cu promisiunea; ce voește omul a implini. Să implinească îndată, prin urmare, mai consult este, dacă Iancu va pleca numai decât.

„Trebuie să aranjezi treaba așa, ca să poți face vizită după amiază”, li zise tatălui seu. „Atunci sunt toți membrii familiei acasă și poți face cunoștință atât cu Mărioara, cât și cu părinții ei.”

Dar cum să le explic sosirea mea în N...? întrebă Iancu. „Că doară nu pot să mă presint ca peșitor!”

„Nici nu e de lipsă. Tu te afli în N... în afaceri, și voești cu această ocaziune să le predai numai saluările noastre. Nimic mai natural decât aceasta; și tot atât de firesc, ca ei să nu creadă în această scuză pentru-că părinții știu că mergi pentru Mărioara”.

Discuția se sfârși astfel și fiindcă nici Iancu nu avea nimic contra, se hotărî să plece diseară. Dimineața următoare va sosi în N... și va pute să odihnească puțin, ca așa după amiază să plece la peșite în toată „puterea și frumseța”. — Dacă mi reasa va fi numai pe jumătate așa de drăgălașă, după-cum o arată fotografia, atunci va pute să mulțamit. Era deja foarte curios, ba aproape îndrăgostit.

Mamă-sa li zise să plece cu trenul de zi, dar el nu voia. Călătoria de zi li făcea nervos, se aflau călători de cei care cugețau, că toți sunt numai spre a-I amusa pe dînsii și cu sila fac pe om să converseze cu ei.

Cu totul altcum e noaptea, la gări e sgomot mai puțin, abia ici-colea sosec călătorii, cari cu toții sau cască sau dorm. Se înțelege că dacă sunt prea mulți în cupeu, atunci omul nu poate odihni... dar și aici se poate ajuta.

Iancu rîdea în sine. El știa un mijloc foarte bun spre a pute să rămână singur

în cupeu. L-a aflat de la un amic al său care călătoria foarte des.

Suindu-se iute pe tren, se postă la fereastra cupeului. Îndată-ce se apropia cineva de ușă, începea a-și fătoarce ochii, a-și arăta dinții și a face cele mai urte grimasuri; apoi săria de pe un picior pe celalalt, scotea limba...

Toți călătorii se depărtau cu spaimă de acest cupeu spre a-și căuta un loc mai puțin periculos, toți cugețau că au de a face cu un nebun. Iancu observă cu mulțumire, că metoda lui are efect. Prin asta, făcînd a se depărta vro-o câteva dame, un bărbat foarte gras și în fine o familie întreagă — tata, mama și fata.

În fine locomobila șueră și trenul se puse în mișcare; ear' tîrîrul nostru se așeză plin de mulțumire, că gluma i-a succes așa de bine.

Ajunghînd în N... viitorul mire urmă cu punctualitate programului ce 'și li formase; el odihni puțin, făcînd o preumblare prin oraș, ear' după prînz făcînd toaletă și plecînd în vizită. Fu anunțat de camariera. După câteva secunde ușa salonului se deschise și camariera li rugă să intre. Prin ușa deschisă văzînd o păreche venerabilă și lângă aceasta o fință drăgălașă, dar' foarte drăgălașă... mireasa lui! — La acest cu-

get inima începînd a-și palpita mai iute și în fericirea sa se împedecă trecînd pragul ușii.

Cele trei persoane se ridicaseră spre a-l întimpina, dar' se retraseră numai decît cu spaimă. „Nebunul!” strigau ei. „Nebunul de erii seară!”

Lui Iancu li erau toate negre înaintea ochilor; dar' se reculese îndată și privi asupra lor; întru adevăr, aceștia sunt mama, tata și fata, cari voiau erii să intre în cupeu. El începînd a rîde din inimă zicînd: Imiter de o mie de ori seuse... e ceva foarte comic... sunt silit a vă da o explicație...

Bătrînul își împinse nevasta și fata la o parte; Iancu observă aceasta și zise cu ironie:

„Nu sunt nebun; domnul meu, prin urmare nu sunteți în pericol, dacă imi veți permite să vă povestesc întîmplarea mea...”

Bătrînul șopti damelor: „Trebuie să lăsați toate după el ca să nu-l irită”, apoi întorcîndu-se către Iancu zise foarte amical: „Vorbește, d-le!”

„Un amic al meu a inventat un mijloc foarte sigur, pe care l'am folosit, și pot să vi-l recomand și d-tale spre a l'folosi în călătorie”.

„Îți sunt foarte deobligat”, răspunse bătrînul cu frică. Pe când Iancu explica mijlocul seu, bătrînul zise către soția sa:

Romul Roșescu a împlinit un număr în jurul nostru și un decor de caracter care la stătea speranțe ne îndreptăția în geul vieții ce-l îndurăm. În 5 Aprilie s'a înmormântat în Cluj acest neuitat bun suflet.

Tragicul acestei tinere și frumoase vieți a pus în doliu una dintre cele mai dinuine familii ardelenesti și a lăsat sfâșiată o inimă care totul a jertfit pentru amorul ei. N'a fost ochiu, care să nu lacrimizeze și inimă care să nu se sguode sub greumăntul durerilor neomenesti, câte au lăbărit asupra sicutului rece, încungurată de un număr public isbit de această groaznică priveriște a morții.

În reprezentarea con-istorului arădan, al cărui funcționar era defuncțiu, a participat profesorul Romul Ciorogar și Trifu Lugoșanu cu opt elevi, al căror cor, sub conducerea profesorului de muzică Trifu Lugoșanu, a executat cântările funebre care prin acordurile lor pioase au mai înălțat sufletele de sub muncile durerilor.

Au asistat, de asemenea, în corpore, tinerii universitari români din Cluj.

Di Ioan Scurtu a mai avut a'ăta tărîe sufletească, ca să poată rosti un discurs funebru, sub a cărui adăncă impresiune s'a strecut ultima glie în mormânt.

Au depus coroane: mama, soția Georgea, familia Dr. Isac, familia Dr. Oprean, familia Roșescu, familia Pipoș (tricolor), familia Moldovan, familia Toșa, familia Nasta și amicii din Arad. S'a înmormântat ca într-o grădină de flori.

Fie-i țărîna ușoară și memoria binecuvîntată.

Dascălul.

NOUȚĂȚI

Arad, 9 Aprilie 1900.

Parastas pentru Toma Galetariu Sămblău s'a celebrat în biserica gr. or. din Tala un parastas în amintirea lui Toma Galetariu, economul bogat care a lăsat bisericii din Tala o fundație de 20.000 coroane. În urma dorinței și invitației moștenitorilor marelui filantrop, parastasa a fost celebrată de dl protosinghel Vasile Mangra, asistat de preoții Petrovici senior și fiul din susamintita comună. La parastas au asistat toți sătenii, precum și rudeniile din Lugoj și Făget ale repositului.

Știri militare. Ieri, Duminecă, tinerimea *houvezimel*, de curând intrată sub arme în garnizoana din Arad, a avut o zi festivă. Nouii înrolați au depus adevărat jurământul de fidelitate către Monarch și patrie. Din acest incident în casarma *houvezimel* din strada Kossuth, în cortul anume întocmit acolo, preotul militar al fortăreței Aradului a ținut o misă festivă.

„Trimite numai decât servitoarea după poștă”.

În spaima ce l cuprinsese, întreaga familie nici nu auzi ce vorbea „nebulul”. Ochii lor erau îndreptați spre ușă, ținându-se într-o depărtare considerabilă, ca la casă de lipsă să poată fugi. Iancu vorbea tot mai deslușit și hotărât, presintă salutările părinților, făcea planuri pentru viitor, și fixa necontenit pe Mărioara. O, dacă ar răspunde și ea numai cu o privire.

Ușa se deschise pe neașteptate; trei bărbați intrară; familia se simți eliberată. „Rudenii sau cunoscuții”, eugeta Iancu, voidă a se ridica. În acest moment îl apucară doi dintre cei ce sosiră și-l reținură.

„Sunteți nebun! Domnii mei?”

„Sunteți nebun! Domnii mei?”

„Foarte bine”, zise al treilea, „acesta e semnul cel mai sigur al nebuniei, când cel nebun privește pe alții de nebun.”

Pe lângă toate protestările, Iancu fu dus la poliție și deținut. Mărioara privia cu jale în urmă și zise suspinând:

„Păcat de dînsul; e un bărbat atât de frumos!”

Comisarul poliției conduse pe Iancu într-o celulă separată, unde avea să rămână până ce va fi examinat de medic.

Iancu striga și era peste măsură indignat de nedreptatea ce i se făcea, dar

după care a explicat feciorilor în limba maghiară și germană însemnătatea jurământului. După asta părintele Traian Văfianu, paroh român gr.-or. în Arad, invitat anume spre acest scop, a rostit feciorilor români o vorbire potrivită, în care asemenea li-a explicat și dînsul în limba lor română marea însemnătate a jurământului, care l-au depus apoi cu toții, — fiecare în limba sa maternă, — în fața corpului ofiteresc. — Actul a avut, ca totdeauna, un colorit solemn și plin de pietate.

Școli noue de stat în comitatul Aradului. Foile maghiare din loc earăși aduc imnuri de laudă inspectorului regesc Vargassy Arpád. La insistența lui adevărat ministerul instrucțiunii a consemnat din visteria statului 80.902 coroane pentru înființarea a zece școli de stat în comitatul Aradului. Noile pepiniere de maghiarizare au să infecteze următoarele comune: Pauliz, Chișineu, Apateu, Dumbrăvița, Giulița, Fîlul-mare, Căpruța și Conop, apoi Pecica maghiară și Zimândujfalu, care au cerut transformarea școlilor lor confesionale în școli de stat. Marea bucurie patriotică a vestit o Vargassy în ședința de Vineri a comisiunii permanente administrative a comitatului, cu adăusul, că noile școli își vor începe activitatea în luna Septembrie a. c.

Român, fericiți vă copilași de ele ca de ciună!

Dar pentru biserică. Ni-se scrie: că Doamna Eufimia Caian din Roșia Montană a făcut o fundație de 400 coroane pentru biserica gr. or. de acolo cu menirea, ca din o parte a intereselor să se plătească în fiecare an — după moarte — parastas întru amintirea și veșnica odihnă a numitelor generoase, ear cealaltă parte din interese să se adăugă la capital, care după ce se va mări, cu timpul să se întrebunțeze pentru scopurile bisericii de acolo.

Dr. I. Hosanu, simpaticul medic, care este cunoscut și apreciat în cercuri foarte largi ca medic la Gräfenberg, și-a sistat praxa medicală din susamintita localitate și s'a stabilit la Brașov. Felicităm pe frații noștri brașoveni că în persoana dlui Dr. Hosanu au câștigat un concetățean atât de valoros și dorim mult stimatului nostru amic să se simtă bine și fericit în orașul unde s'a decis a se stabili.

Alagere de paroh. În comuna Mureș-Laudoz, tractul protopresbiteral al Turdei (Ardeal), a fost ales preot clerical abs. Samoil Samoilă, din Cacova Jeri.

Un mecenat român. George Vișu, reposit zilele trecute în Zlatna, a testat ca-

cu cât dînsul făcea mai mult șgomot, cu atât și comisarul se convingea că are de lucru cu un nebun.

În fine, nefericitul mire se liniști întru câtva, și începu a se gândi, cum va pute să scape mai cu grabă din această situație. Rugă pe comisar să telegrafeze după tată-său; acesta îi satisfăcu dorinței; a doua zi dimineața tată-său deja sosi. Numai decât fu condus în celula „nebulului”.

„Pentru Dumnezeu, ce s'a întâmplat cu tine, scumpul meu fiu?” exclamă el cu durere.

Iancu abia acum putu povesti neconturbat cele întâmplate; un ris homeric umplu celula, ear comisarul se grăbi a elibera pe tînărul de bună speranță.

„Mergem la Mărioara?” îl întrebă tată-său.

„Se înțelege; așa de nebun totuși nu sunt ca să abdic de dînsa!”

Agris, în Aprilie 1900.

Prelucrare din limba germ. de:

Juliana Nasticiu.

pitulului din Blaj întreaga sa avere în valoare de 40.000 florenți.

Candidare. Afăm cu plăcere, că preoții aparținători cercului Birchisului, pentru alegerea ce se va face Joui, vor susține candidatura venerabilului preot Adam Rosa, a cărui reușită, după-cum ni-se scrie, este sigură.

„Noua Revistă Română”, nr. 116, ca și celelalte, a apărut cu un sumar foarte bogat. Directorul revistei, dl Radulescu-Motru scrie un interesant articol despre „Generațiunea tinere și vechile partide politice”, concludend, după cele ce vede în actuala Cameră, că nici numărul mare de oameni de tot tineri intrați în Cameră nu contribuiesc cu nimic la schimbarea atător apucături rele ale vechilor partide politice. D. St. Orășanu ne dă un studiu foarte interesant sub titlul „Noua complicațiuni în Orient, provocate de Bulgari.” Dl G. Coșbuc publică un articol despre „Babele sfinte în mitologia noastră”. Il reproducem. Sunt și alți articoli de d-nii Al. Antemireanu, Hanș, dr. Minovici, — ear în suplimentul I sunt tratate chestii privitoare la viața Românilor din statul ungar.

Societatea de lectură „Ioan Popasa” a studenților de la gimnasiu, cum și a societății studenților de la școala comercială română gr. or. din Brașov a ținut ieri, 8 Aprilie n. după amiază, o ședință festivă în sala cea mare a gimnasiului, cu un succes deplin și cu următorul program: — 1. „Cuvânt de deschidere”, de Dl prof. Nic. Sulică, președintele societății; 2. „Mei Maried’i”, mărș de P. Mestrozi, executat de orchestra societății; 3. „Frumusețea basmelor”, disertațiune de Ilie Minei stud. în cl. VIII. gimn.; 4. „Cântec de unire”, de Mozart, cântat de corul în 4 voci al societății; 5. „Macbeth”, actul II, scena I, de Schakspere, predat de T. Morar, stud. în cl. III. comercială; 6. „Suspiniul”, vals de Ivanovici, executat de orchestra societății; 7. „Vespasian și Papinian”, dialog de I. Negruzzi, predat de I. Montani, stud. în cl. VIII. gimn. și V. Glăjar, stud. în cl. VII. gimn.; 8. „Fazele de dezvoltare ale comerțului european”, disertațiune de G. Domulescu, stud. în cl. III. comercială; 9. „Rugămintea din urmă”, de G. Coșbuc, declamată de N. Danielopolu, stud. în cl. VII. gimn.; 10. „Noaptea”, de F. Abt, cântată de corul în 4 voci al societății; 11. „Peștorii”, anecdotă de T. Speranșă, declamațiune comică de G. Gherda, stud. în cl. VIII. gimn.; 12. a.) „Cântec de primăvară”, de F. Schubert quartet de viole; b.) „Mandolin-polca” (pizzicato) de Desormes, executată de orchestra societății.

Rectificare. Din Marghita-mare suntem rugați să rectificăm, că în cercul Vêrșet ca deputat din cler pentru sinodul aparchial al diecezei Caransebeș a fost ales dl administrator protopresbiteral Mihail Juica, și nu dl Ioan Cocora, cum din eroare s'a publicat în numărul de Marți al foii noastre.

Szeless Adorjân — acasă. Se știe, că înainte de asta ca cinci ani vestitul Szeless Adorjân făptuise o mare „bravură” patriotică Plănuise anume asvirlirea în aer a monumentului Hentzi din Buda. Atentatul îi succese numai în parte, căci monumentul tot a ramas locului. Pentru ochii lumii, judecătoria ungurească pornise atunci împotriva lui cercetare, ear viteazul patriot și atentator a luat-o la sănătoasa prin țeri străine, mai întâiu în Franța, apoi în Svițera. Acum, după ce legea ungurească după cinci ani împliniți prevede prescripția pentru pedepse urmate din asemenea crime, — Szeless a cerut prin avocatul său și tribunalul reg. din Budapeșă — la propunerea procurorului de stat — a statorit și a enunțat prescripția prin sentență. Despre această imediat a fost în cunoștință și poliția capitalei, pentru ca scumpul martir Adorjân să se poată întoarce neatins în patria sa. Îi vor face patrioții, desigur, splendidă primire.

Stațiuni pentru bombardarea norilor în Austria-inferioară. Din Viena se anunță că comisiunea provincială a Austriei de jos

a înaintat un proiect pentru înființarea de stațiuni, provăzute cu tunuri contra tempestăților. În motivarea proiectului spune, că apărarea cu pușcături contra tempestăților s'a dovedit excelentă în Ungaria și Italia, mai ales contra grindinei în Italia sunt aproape 2000 de stațiuni, care fac serviciul foarte bune. Înființarea unei stațiuni în Austria de jos ar costa vr'o 360 cor. și ar apăra un teren de aproape 100 hectare.

Nou ministru de războiu al Italiei, în urma remanierii făcute în cabinet zilele trecute, a fost numit contele general Coreolano Ponzzi di San-Martino.

Drum spre vârful Negoiiului. Societatea carpatină a luat dispoziții pentru facearea unui drum, care să conducă de la iezerul Bulea până sus la creștetul Negoiiului. Se speră că acest drum va fi terminat încă în anul acesta și predat destinațiunii.

Crispin în Arad este un nume cunoscut în toate cercurile. De el se leagă cultivarea în orașul nostru a artei musicale. Generațiunii de-arëndul și-au primit instrucțiunea musicală în școala d-lui Crispin (Strada Deák Ferencz) Nouă, Românilor, de asemenea ne este bine cunoscut acest institut. Mai anii trecuți aici am aplaudat, la concertele intime, pe d-șoarele Felicia Beleş și G-örgina Antonescu.

Sâmbăta seara ear ni s'a dat privilegiul plăcut să ap'audăm o Româncă: pe d-șoara Minerva Ceonța, gingașa copilă a dlui profesor T. Ceonța. Ca apariție deja, d-șoara Ceonța te încântă: svetă și frumoasă, e par'că născută anume să fie artistă. Cât despre instrucțiunea sa musicală, felicităm pe dl Crispin, care poate fi mândru că are o așa elevă, dar felicităm în același timp și pe d-șoara Minerva. Ni-a interpretat cu adevărată artă, la pian, o rapsodie (de Gaal) dintre cele mai dificile. Continuând școala sa bună, suntem siguri că d-șoara Ceonța va ajunge artistă desvêrșită, care numelul de Româncă numai glorie are să i aducă.

S'a remarcat, la concertul de Sâmbăta seara și băiețelul Keresztes István, care s'a arătat fenomenal în executarea la pian a unei părți din „Tanhauser” de Wagner și „Impro-utu” de Chopin.

La cant s'au distins d-șoarele Antalfy și Klein Terka, ear la pian d-șoarele Edvillés Margit și Farkas Margit. La urmă dl profesor Budits ni-a delectat cu câte-va cântări țigănești de Sarasate.

Aplause au fost din bășug, tuturora.

ULTIME ȘTIRI

Viena, 7 Aprilie. În bugetul ministeriului de războiu s'a primit un spor de trei milioane, care se vor folosi pentru introducerea în armată a tunurilor de munte cu tir repede. Curând se va și face probă cu modelul acestui fel de tun, fabricat în arsenalul din Viena.

Londra, 7 Aprilie. În ședința de ieri a Camerei comuneor Courtney atrage atenția Camerei asupra situației grave din Oranje. Se plânge că guvernul ascunde adevărul asupra desastrelor engleze.

Roberts-Bryn cere, ca Englezii să trateze mai uman cu Burii prizonieri și spune: „Burii sunt nu numai mai viteji decât noi, dar sunt și mai umani”.

Vincent Hobart, care tocmai a sosit de re câmpul de luptă, afirmă că Englezii tratează destul de bine cu Burii.

Capstadt, 7 Aprilie. Cei 14 Burii ținuiți prizonieri în Simonstom, au reușit să fugă.

ULTIM CUVÎNT.

Ducele de Nivernais se duse să vadă pe vechiul său intendent, care se afla pe patul de moarte.

— Ah! D-le Duce, zise acesta cu un mare respect, iartă-mă că mor înaintea d-tale.

Ducele, mișcat de atata devotament, îi strînse mâna zicându-i:

— Prietenul meu, nu te gena de loc.

Editor: Aurel Popovici-Barcianu. Red. respons.: Ioan Russu Șirlianu.

ECONOMIE.

Cereale (bucate).

De aci încolo prețurile pe piețe se scotesc în coroane și după 50 chilograme, ear' nu ca și până acum, după maza metrică (100 chilograme).

Prețurile dela 1 Aprilie n.

In Arad:

Grăul cel mai bun . . . cor.	6.95—7.15
Grău mijlociu	6.85—6.90.
Cucuruz	4.65—4.70.
Săcară	5.35—5.40.
Orz	5.30.
Ovăs	4.30—4.40.

Cursul pieței din Arad.

Hârtie-monetă română	Cump. fi. 9-48	vând	9.52
Lire turcești			—
Imperial (15 R. aur)			18.90
Rubie rusești 100 k			126.—
Galbeni			5.58
Napoleon-d'or			9.48
100 Marce germane			58.50
Livre sterling			11.90

S p i r t :

	21 Ian.	
Spirit rafinat, cu toptanu		55.50
" " cu micu		56.50
" brut cu toptanu		54.50
" " cu mic		55.50

Porci:

(Piața Steinbruch)

Ungari; greutate:		
bătrâni 320—380 kg.	40—42.	cr. p. kg.
tineri 320—390 "	44—44.5	" " "
" 250—390 "	44—45	" " "
" până 250 "	45—46	" " "
mijlocie 240—260 "	47.5—48	" " "

Din „Noua Revistă Română“, a cărei prospect și apel l'am dat, după-cum am înregistrat deja și sumarul celor două numere dintâiu, a apărut numărul 4, cu următorul cu prins bogat:

Cronica politică: Stavri Predescu: Partidele noastre politice. — Sp. Haret, St. Hepites, E. A. Pangrati, D. Emmanuel, N. Coculescu, C. Miculescu, D. Mirescu, D. Bungețianu, G. Tzitzeica, M. Ianculescu: Proiect de lege pentru introducerea calendarului apusean drept calendar al statului în viața civilă. (Memoriu justificativ) — **Et-nografie:** Gustav Weigand: Românii din Sârbia și din Bulgaria-apuseană. — **Literatură:** G. Coșbuc, Elementele literaturii populare. — D. Teleor: Anton Pann (schită). — **Pedagogie:** N. Vaschide: Introducerea la studiul aplicațiilor pedagogice ale cercetărilor psihologiei experimentale. — **Mișcarea literară și științifică:** Ioan Slavici: Vatra părăsită. — Panait Zosin: Dulce și amare, poezii. — N. Vaschide și Van Melle: O nouă ipoteză asupra naturii condițiilor fizice ale odoratului. — Notițe bibliografice.

Suplimentul I: Din Bucovina. — Suplimentorii și legea învățământului secundar, de N. Em. Teohari, directorul gimnasiului din Slatina. — Ateneul din Bacău. — „Calendarul Poporului“. — Imaginația și felurile ei la copii (conferință ținută la școala normală de institutele din Iași).

Suplimentul II: Ca la noi la nimeni... „De Sfântul Ilie“, de Victor Bogdănescu. — Iubire (poezie), de Ioan Petrovici — În închisoare, de Iancu Horia. — Scrisoare (poezie), de Nirvan. — Călătoria din nuntă, de Sprin S. Hasnaș. — Tristețe, Lebăda (poezii), de D. Karr. — Discursul unui ambasador chinez. — Ateneul român.

Calendarul nostru

pe anul bisect 1900

ca prim calendar scos în tipografia noastră

cu ilustrațiuni, cu un bogat și variat cuprins literar.

Prețul 30 cr.

plus 5 cr. poro postal.

Doritorii de a și-l procura sunt rugați

a se adresa la

Administrația „Tribunei Poporului“

La comande mai mari de 10 exemplare

dăm 20% rabat.

ADMINISTRAȚIA

„Tribunei Poporului“.

A apărut

Și să află de vânzare la administrația „Trib. Poporului“

următoarele opuri:

- 1.) „Calendarul nostru“ — pe 1900. prețul — — — — — cor. —.60 fl.
- 2.) „Amicu Poporului“ — de Titus Vuculescu, pretor. Indreptar practic în cause administrative. Prețul — — — — — „ 1.— „
- 3.) „Lupta pentru drept de Dr. Rudolf Ihering traducere de T. V. Păcățean, prețul — — — — — „ 2.— „
- 4.) „Judecătorile cu jurații“ — de Teodor V. Păcățeanu, prețul — — — — — „ —80 „
- 5.) „Libertatea“ — de Ioan Stuart Mill, tradusă de T. V. Păcățeanu, prețul — — — — — „ 2.— „
- 6.) „Principiile politice“, după Dr. T de Holtzendorf, de T. Păcățeanu —prețul — — — — — „ 4.— „
- 7.) „Caractere morale“ — exemple și sentințe culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne, de Ioan Popea, profesor în Brașov. Prețul. — — — — — „ 2,50 „
- 8.) „Războiul pentru neatărare“ și „Povestea unei coroane de oțel“ ambele de George Coșbuc. Prețul Războiului „ 1.20 „
Prețul „Coroanei“ — — — — — „ 1.60 „
- 9.) „Din vremuri apuse“ — de Judita Secula nasc. Truția — prețul — — — — — „ 1.— „
- 10.) „Vieritul“ — de Petru Vancu, prețul — — — — — „ 1.— „
- 11.) „Teoria Dramei“ — de Dr. Iosif Blaga. Prețul: — — — — — „ 3.60 „
- 12.) „Juvenilia“ — de Sextil Pușcariu. Preț: — — — — — „ 1.60 „
- 13.) „Cuvântări bisericesti“ — traduse de Ioan Genț. Preț. — — — — — „ 5.— „
- 14.) „Pribeag“ — de Ioan Iosif Sceopul, preț — — — — — „ 1.50 „
- 15.) Instrucțiuni populare despre Datorințele și Drepturile purtătorului de dare edate de Vilchelm Niemandz prețul — „ 1.20 „
- 16.) „Liturgia Stului Ioan Crisostom“ (pe note) pentru cor mixt pe 4 voci — de Nicolae Stefu învățator în Arad. Aceasta liturgie conține toate cântările liturgice, ce are să răspundă corul în Dumineci și sărbători. Pe lângă acestea mai conține irmoase priesne și un adaus de cântece populare. Toate imnele se pot cânta și numai pe 2—3 voci. Prețul unui exemplar s'a redus dela 6 la 5 coroane.

La comande se se mai adauge de fie-care op 10 fileri spese postale.